

Köszöntelek Benneteket Pünkösöd vasárnapján Szófia Johanna kistestvérünk befogadó ünnepén: *A Szeretet Lelke legyen Bennetek!*

Számomra külön öröm, hogy „szent kísérletünk” folytatódik: és a kisgyerek keresztelés helyett, családi és közösségi befogadó ünnepet ülünk, hogy majd ez a gyermek felnőttként dönthesse az Ő Jézusa mellett.

Öltöztessük hát ünneplőbe szívünket: *Bánjuk meg bűneinket...* Szeressen minket a mi mennyei Atyánk, és vezessen bennünket az Ő Jézusa Útján.

Ének: Kyrie... Gloria...

Imádkozzunk! Istenünk, aki a Te Lelkedet lehelted belénk és Jézus tanítványai a Te tüzes Lelkedet fogadták magukba azon az első Pünkösdön, add, hogy mi is megújuljunk lélemben Szeretet-Lelked által, aki él és szeretsz örökkön örökké.

Evangélium Márk könyvéből (9,33-37.)

Jézus, tanítványaival Kafarnaumba érkezett. Hazatérve megkérdezte tanítványait: Miről beszéltek útközben? Azok hallgattak. Útközben tudniillik arról vitatkoztak egymással, hogy ki a legnagyobb közülük.

Ő leült, magához hívatta a tizenkettőt és így szólt hozzájuk: Aki első akar lenni, az legyen a legutolsó és mindenki szolgája.

Aztán oda hívott egy gyermeket, közéjük állította, majd ölébe vette és így szólt hozzájuk: Aki befogad egy ilyen gyermeket az én nevemben, engem fogad be. Aki pedig befogad engem, nem engem fogad be, hanem azt, aki küldött.

Ezek az evangélium szavai.

Juli és Tomi rátaláltak erre az evangéliumi részre. De nem csak rátaláltak, hanem már pár éve befogadtak egy gyermeket, Lucát, és most egy másikat, Luca testvérét, Szofit. Azt hiszem, senki előtt nem titok már, hogy csodák-csodája, érkezik nemsokára egy harmadik gyermek is! Ők befogadnak gyermekeket „Jézus nevében”!

1) Jézus nevében

Ezt úgy is lehetne mondani, hogy Jézus szellemében. És az a mondat, amit Jézus kimondott a nagyravágyó, vetélkedő fiatal barátainak, az eget rengető nagy igazság. Ilyet csak Isten Lelke képes sugallni: „*Aki első akar lenni, legyen a legutolsó és mindenki szolgája!*”

Nem az *úr* az első, hanem a *szolga*!?! Micsoda más világ, micsoda bolondság, micsoda szektásság! Hisz mindenki nagy akar lenni, *úr* akar lenni! Nem akar senki *lúzer*, *cseléd*, *rabszolga*, egy „*senki*” lenni. *Úristen* kell nekünk, még az *Atya* is úgy, hogy *Atyaúristen*! És Jézus is úgy, hogy Jézus a mi *Urunk*! Ezzel szemben Jézus kijelenti, nem *uralkodni* jött, hanem úgy van köztünk, mint egy *szolga*, aki lábakat mosva őszintén szolgál, rabszolgál.

A *példa* a kis gyermek! A társadalomban a legkisebb a *gyerek*, akinek mindenki parancsol. Nem beszélve az *anyák* szolgaságáról! De ez már önkéntes szolgaság. Az *anya* az, aki megszülte, szoptatja, pelenkázza, gondozza, neveli a gyermekét. Bizony, ahogy az *anya* szereti a gyermekét, nem tud úgy szeretni senki! Természetéből fakadóan „*isteni szeretettel*”.

Régen is sokat gondolkodtam, hogy miért *hímnemű* az Isten? Persze egy patriarkális világban mi lehetne más, mint a férfi. Ő az *Apa!* De a keresztény istenség a hittudósok szerint is *hármasság*. A *Fiú* mellett ott van még a *Szentlélek*. Róla úgy beszélünk, hogy ő az *ismeretlen Isten*. Valami elképzelhetetlen „szellem”. Pedig nem illik rá jobban, hogy olyan, mint egy *Anyá*, Édesanya?! A dogmagyártó teológusok nem merik kimondani, hogy a harmadik isteni személy *nő*, az *Atya* mellett ő az *Anyá*. Mert, hogy is lehetne másképp fiú a Fiúisten?! De belevinni az Istenképbe a szexet?! Inkább *Máriát* tiszteljük *szűzként* és *Istenanyaként*.

Tudom a *Szenháromság* csupán emberi hasonlat, egy szimbólum, de bokros értelmezésben ugye az Isten nem magányos lény, nem *szingli* (bocsánat!), hanem Ő a *Szeretet*. Vagyis *közösség: aki szeret, aki visszaszeret, aki a szeretett*. Szóval *Atya, Anya és Gyermek*. *Isten* ugye így, tényleg lehet az emberi házasság és család *ősmintája*?

És most visszatérve a mi *ünnepünkhöz*, mi legyen egy elhagyott gyerekkel? Be kell fogadni egy családba, ahogy be kell fogadni egy újszülöttet is a test szerinti családba. És természetesen, a lélek szerinti nagycsaládba is.

Hát most ezért vagyunk itt, „*Jézus nevében*”.

2) Befogadás

Kedves Juli és Tomi! Ti, befogadó és örökbefogadó Szülők ünnepélyesen is befogadjátok most családotokba a kis *Szofi-Johannát*. Legyetek édes szülei, nevelői, gondozói, őrzői abban a szellemben, melyet szívetekben hordotok. Anyaként és Apaként.

Kedves Rita! Nagy feladat vár Reád is, mint *befogadó szülő* segítsd Szofit, hogy majd kereszt-szülőként is jelen lehess a felnőtt Szofi közösségi befogadóján, abba a közösségbe, mely egy új Országot képvisel a világban.

Kedves Testvérek! Kedves vérségi és Lélek szerinti *testvéri közösség*, legyünk mi is támogató és segítő szeretetünkkel a kis Szofi és szülei mellett.

Kicsi Szófia Johanna! Nagyon szép nevet kaptál! Kettőt is.

A *szofia* görög szó és *bölcsességet* jelent. Növekedj majd kedvességben és bölcsességben, mint a kis Jézus Názáretben.

A *Johanna* héber szó és azt jelenti, „*Jahve kegyelmes*”. (Bárcsak ne is lenne más jelentése, és akkor már ez lehetne: *Szerető Isten*). *Johanna*, akinek a nevét kaptad, képzelj, Jézus női csoportjában volt Mária Magdolnával és a többiekkel. Ő volt az, aki az asszonyokkal Jézus sírjához ment, hogy bebalzsamozza Jézus testét. És tanúja volt annak, hogy üres a sír, és Jézus él. Légy Te is mindig a jó hír vivője, az Örömhíré, és légy mindig boldog!

3) Szertartás

És most következik a kis *befogadó szertartás*:

Menyei Atyánk, vedd oltalmadba gyermekedet a kis *Szófia-Johannát*, mint Juli és Tomi kislányát. Áldd meg őt † amint a Te Jézusod ölébe vette és megáldotta a gyermekeket.

Segítsd Szófia Johanna örökbefogadó *szüleit*, s *befogadó szülőjét* és *közösségünket*, hogy Szeretet-lelked szellemében nevelhessük őt, aki él és szeretsz örökkön örökké..

4) Ajándékozás

Szokás ünnepi *ajándékot és emléket* is adni ilyenkor.

Szofika befogadó Szülőd egy kis *keresztet* ad Neked, a jézusi szeretet jelvényét.

Én pedig a közösség nevében piros Pünkösöd napján ezt a piros *gyertyát* adom Neked, hogy a Te szereteted úgy világítson másokra, mint az égő gyertya fénye.

Hívek könyörgése: Ima, jókívánság következik. A felkért testvéreken kívül is szólhat bárki ...

[A befogadó szertartást ünnepi mise keretében
Kovács László vezette 2023. május 28-án a Bokorportán]